

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
ในรายวิชา การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

Effects of Learning Activities Using Instructional Model of Davies' Practical Skill
in Home Vegetable Gardening Subject for Mathayomsuksa 1 Students of the
Demonstration School, Faculty of Education, Silpakorn University

บุญรอด ชาตียนนท์ (Boonrod Chatiyanon)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว จำนวน 15 คน การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง(semi-experimental design)แบบกลุ่มเดียว (one-shot case study) เครื่องมือที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาการปลูกพืชผักสวนครัวระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent samples ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชา การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7523 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: แผนการจัดกิจกรรม ทักษะปฏิบัติของเดวิส ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ

* อาจารย์ ดร. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

E-mail : boonrod 2113@hotmail.com

Lecturer, Ph.D at The Demonstration School of Silpakorn University, Faculty of Education,

Silpakorn University

Abstract

The purposes of this research were : 1) to develop of learning activity management using instructional model of Davies' practical skill; 2) to the effectiveness index of learning activity management using instructional model of Davies' practical skill; 3) to compare the student's learning achievement activity management using instructional model of Davies' practical skill; and 4) to study the student's satisfaction of learning activity management using instructional model of Davies' practical skill. The target group included 15 Matayomsuksa 1 students who learned Home Vegetable Gardening subject in the Demonstration School Silpakorn University during the first semester of the academic year 2015. The semi-experimental design as one-shot case study was employed. The instruments comprised of 1) The 4 lesson plans using instructional model of Davies' practical skill in subject of Home Vegetable Gardening subject at the Mathayomsuksa 1 level; 2) an achievement test; and a preference questionnaire to learning management using this instructional model. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation and t-test for dependent samples. The results of this research were as follows: 1) the efficiency of lesson plans of learning management using instructional model of Davies' practical skills in Home Vegetable Subject for Mathayomsuksa 1 students of the Demonstration school, Silpakorn University was 84.20/86.43, which was higher than the assigned criterion of 80/80; 2) the effectiveness index of the learning plans was 0.7523; 3) the students' post-test learning achievement was statistically higher than those pre-test at the significant level of 0.01; and 4) The student's preference with the lesson plans of learning activity using instructional model of Davies' practical skill in Home Vegetable Gardening subject for Mathayomsuksa 1 of the Demonstration school, Silpakorn University was in the high level.

Keywords: Learning activities, Davies' Practical skill instructional model

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง ตลอดจนการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นประเทศใดที่ประกอบด้วยกำลังคนที่มีการศึกษาสูงประชาชนย่อมมีสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศ แต่สภาพปัจจุบันคุณภาพการศึกษาไทยมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของอีกหลายประเทศในภูมิภาคเดียวกัน จึงส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (รุ่ง แก้วแดง. 2543: 45) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ปีพุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) ปีพุทธศักราช 2553 ได้กำหนดความหมายของการศึกษาไว้ในมาตรา 4 ว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดย

การถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และแนวทางการจัดการศึกษาในหมวดที่ 4 มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545: 39) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็ม ศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 : 4)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาพื้นฐานครบทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 204)จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ผ่านมาโดยเฉพาะวิชางานเกษตรยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากครูยังไม่เข้าใจวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนมุ่งเน้นการสอนโดยการบรรยายและสาธิตเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการทำงานทำให้นักเรียนขาดทักษะปฏิบัติ ขาดทักษะในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการทำงาน ขาดทักษะกระบวนการแก้ปัญหาในการทำงาน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นและจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสามารถเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' instructional model) เป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยเฉพาะงานเกษตร ซึ่ง เดวิส ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆจำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆเหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดี การจัดการสอนโดยใช้แนวคิดของ เดวิส จึงเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เพราะเป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอน

ทั้งการทำงานเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่มซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้บรรลุเป้าหมาย กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ ประกอบด้วย 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อย ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์งาน วางแผนในการทำงานอย่างมีขั้นตอนและมีการประเมินผล การทำงานตั้งแต่วางแผนก่อนการทำงาน ขณะทำงาน และเมื่อทำงานเสร็จแล้ว ทำให้เกิดการพัฒนายู่เสมอ (ทิตสนา แชมมณี, 2557: 246)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (งานเกษตร)จึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัติ มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริง สามารถนำทักษะปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ใน รายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติ ของเดวีส์ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศิลปากร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากรที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผัก สวนครัว

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์มีความก้าวหน้าทางการเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยแผนการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์อยู่ในระดับมาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 สัปดาห์ (สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objectives congruence, IOC) โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5ขึ้นไป เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมเรื่อง การเตรียมดินปลูก แปลงเพาะแปลงปลูก วิธีการปลูกพืชผักสวนครัว การปฏิบัติดูแลรักษา และการเก็บเกี่ยวพืชผักสวนครัว โดยได้จัดแบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเตรียมดินปลูกพืชผักสวนครัว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 วิธีการปลูกพืชผักสวนครัว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิบัติดูแลรักษาพืชผักสวนครัว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเก็บเกี่ยวพืชผักสวนครัว

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัวผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผ่านการประเมินตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แบบทดสอบมีความยากง่ายรายข้อ (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.90

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เป็นแบบประเมินในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผ่านการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 0.80 – 1.00

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยในรูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (one-group pretest-posttest design) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยในรูปแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

E แทน	กลุ่มตัวอย่าง
T ₁ แทน	การทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X แทน	การเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน
T ₂ แทน	การทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ
2. ปฐมนิเทศเพื่อชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเริ่มทำการสอนไปที่ละแผนจนครบจำนวน 4 แผนและวัดประเมินทักษะปฏิบัติ
4. ทดสอบนักเรียนหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการสอนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับทดสอบก่อนเรียน
5. นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 80/80 โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ
2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ตามเกณฑ์ 80/80 ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนของนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมและปฏิบัติกิจกรรมใบงาน (E ₁)	160	134.73	1.07	84.20
คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E ₂)	30	25.93	1.57	86.43
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 84.20 / 86.43				

จากการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชา การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาได้คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการปฏิบัติกิจกรรมใบงานระหว่างเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 134.73 คะแนนจากคะแนนเต็ม 160 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.20 นั้นหมายถึง E₁ มีค่าเท่ากับ 84.20 และนักเรียนจากจำนวน 15 คนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 25.93 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.43 นั้นหมายความว่า E₂ มีค่าเท่ากับ 86.43

ดังนั้น ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยวิเคราะห์จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนใช้วิธีการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของ Goodman Flacher and Schneider (1980: 30-34) ผลแสดงดังในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนรวมที่ได้	E.I.	ร้อยละของ E.I.
ก่อนเรียน	15	30	204	0.7523	75.23
หลังเรียน	15	30	389		

(คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน – คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน)

ดัชนีประสิทธิผล (E.I) =

$$\frac{\text{(คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน – คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน)}}{\text{(คะแนนเต็ม – คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน)}}$$

จากตารางที่ 3 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชา การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าเท่ากับ 0.7523 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.23 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 75.23

3. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	t	p-value
ก่อนเรียน	15	30	13.60	1.05	29.25	.000*
หลังเรียน	15	30	25.93	1.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังจากการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.60 และหลังเรียน 25.93 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผลแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสาระการเรียนรู้				
1.	เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.27	0.80	มาก
2.	เนื้อหาเรียงลำดับเป็นขั้นตอน	4.32	0.65	มาก
3.	เนื้อหาการเรียนรู้เน้นทักษะปฏิบัติเป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจ	3.81	0.71	มาก
4.	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.18	1.01	มาก
5.	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับเวลา	4.36	0.56	มาก
	รวม	4.18	0.74	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
6.	การสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติทำให้ผู้เรียนรู้ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	4.33	0.47	มาก
7.	กิจกรรมการฝึกทักษะที่ปฏิบัติจริงช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะปฏิบัติสูงขึ้น	4.52	0.67	มากที่สุด
8.	ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	4.35	0.73	มาก
9.	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.31	0.64	มาก
10.	ครูเอาใจใส่และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดแก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น	4.27	0.80	มาก
	รวม	4.35	0.66	มาก
ด้านสื่อการเรียนรู้				
11.	ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่จัดเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง	4.33	0.47	มาก
12.	สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนมีให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ	4.20	0.79	มาก
13.	ผู้เรียนมีความพอใจกับการเรียนรู้จากสื่อวัสดุอุปกรณ์หลายชนิด	4.08	0.76	มาก
	รวม	4.20	0.67	มาก
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้				
14.	การวัดผลกิจกรรมตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.85	มาก
15.	คะแนนที่ได้ตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.13	0.99	มาก
16.	ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง	4.08	0.97	มาก
	รวม	4.18	0.93	มาก
	รวมทั้งหมด	4.22	0.75	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าเฉลี่ยรายด้าน ประกอบด้วย ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.22

สรุปผลการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้อัตโนมัติโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มีค่าเท่ากับ 0.7523
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.60 และหลังเรียน 25.93 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
4. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนด้วยทักษะปฏิบัติของเดวีส์ อยู่ในระดับ มาก

การอภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยอภิปรายผลดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพเท่ากับ 84.20/86.43 ซึ่งหมายความว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนและการประเมินใบงานคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.20 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ได้สร้างขึ้นอย่างมีระบบโดยการศึกษาเอกสารหลักสูตร เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพร มรกต (2556) พบว่า แผนการจัดการกิจกรรม

การเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.39/88.13 สอดคล้องกับ อีสริยา เผ่าพันธุ์ดี (2555) ที่ค้นพบว่า การพัฒนาคอมพิวเตอร์บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ พบว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33/82.58 และสอดคล้องกับผลการศึกษานันทนา ทองมูล (2554) ที่พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจับจีบผ้าประดับโต๊ะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.31/81.33 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7081 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 70.81 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีค่าเท่ากับ 0.7523 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าด้านการเรียน คิดเป็นร้อยละ 75.23 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ สอดคล้องกับ วันสนันท์ ประสันแพงศรี (2552) ที่พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นทักษะกระบวนการที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7218 และสอดคล้องกับผลการศึกษานงศ์ ทิวสิงห์ (2554) ซึ่งพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวีส์ที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของนักเรียน เรื่อง การปลูกไม้ดอกไม้ประดับในภาชนะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.94/88.93 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7753

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.60 และหลังเรียน 25.93 โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ธนภรณ์ วิชา (2555) ที่ได้พัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชุมนุมงานประดิษฐ์ใบตอง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ จังหวัดลำพูน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ อยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการปลูกพืชผักสวนครัวทุกขั้นตอน โดยการสาธิตและให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ตั้งแต่ทักษะย่อยๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ถูกต้องรวดเร็ว ส่งผลให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและพึงพอใจในความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวิทย์ พรหมมาก (2556) ทำการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการละเล่นในท้องถิ่นและความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ อยู่ในระดับ มากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี เปล่าสูงเนิน (2554) ศึกษาการพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายวิชาการใช้โปรแกรม Microsoft Excel โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจ

ของนักเรียนจำนวน 21 คน มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของดนุพล บุญชอบ และน้ำมนต์ เรืองฤทธิ์ (2558) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยโครงการ ระหว่างกลุ่มความร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานและกลุ่มปกติ รายวิชาโครงการคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางลี่วิทยา พบว่า นักเรียนกลุ่มความร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานมีความพึงพอใจโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด และนักเรียนกลุ่มปกติมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี ศรีรุ่งเรือง อนิรุทธิ์ สติมัน ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ และไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม (2558) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือวิชาคอมพิวเตอร์ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ ในรายวิชาการปลูกพืชผักสวนครัว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศิลปากร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ครูควรเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ เครื่องมือวัดประเมินผลและอธิบายขั้นตอนการทำงานให้นักเรียนเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ของนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียนในบทเรียน
2. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีควรนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ไปประยุกต์ใช้หรือนำไปบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้อะหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกับวิธีการสอนวิธีอื่นๆ ตลอดจนศึกษาความคงทนในวิธีการสอนนั้นๆว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี**. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

ชันทวีไล ธงเชื้อ. (2555). การใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในรายวิชา สาระเพิ่มผลิตภัณฑ

ลายปักชาวเขาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่.

การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- دنول บุญชอบ และน้ำมนต์ เรืองฤทธิ์. (2558). “การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้โครงการ ระหว่างกลุ่มร่วมมือกัน เรียนรู้แบบผสมผสาน และกลุ่มปกติ รายวิชาโครงการคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางลี่วิทยา.” วารสารวิชาการ Veridian E-journal ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 92-107.
- ติศนา แชมมณี (2557). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ ครั้งที่18). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนภรณ์ วิชา. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชุมนุมงานประดิษฐ์ใบตองกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยีโรงเรียนประตูลี้ จังหวัดลำพูน. สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2559 จาก <http://baitongstoy.blogspot.com>
- นันทนา ทองมูล. (2554). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มงานและ พื้นฐานอาชีพ เรื่อง การจับจีบผ้าประดับโต๊ะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นันทพร มรกต. (2556). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การใช้โปรแกรม Microsoft Power 2007 วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้า อิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุพผา กัตติยัง. (2557) ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติการทำขนมในท้องถิ่นสงขลาและความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปราณี เปลาสูงเนิน. (2554). การพัฒนาบทเรียนบนเครือข่ายรายวิชาการเขียนโปรแกรม Microsoft Excel โดย รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). **ปฏิวัติการศึกษาไทย.** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : มติชน.
- ล้วน สานยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ ; สุริยสาส์น การพิมพ์.
- วันสนันท์ ประสันแพงศรี. (2552). ผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การวางแผนไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิทย์ พรหมหมาก. (2556). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการเล่นในท้องถิ่นและความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2536). **การพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

อัญชลี ศรีรุ่งเรือง อนิรุทธิ์ สติมันน์ ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ และไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. (2558). “ผลการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนแบบร่วมมือ วิชาคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความรู้พื้นฐานด้านสื่อและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” **วารสารวิชาการ Veridian E-journal** ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม) : 494-510.

อนงค์ ทิวสิงห์. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวีส์ที่มีต่อการเรียนทักษะปฏิบัติของนักเรียนเรื่อง การปลูกไม้ดอกไม้ประดับในภาชนะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อิสริยา เผ่าพันธุ์ดี. (2555). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การใช้โปรแกรมไมโครซอฟต์พับลิชเชอร์. ปัญหาพิเศษ สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ภาษาต่างประเทศ

Goodman R.I., K.A. Fletcher and E.W. Schneider. (1980). “The Effectiveness Index as Comparative Measure in Media Product Evaluation.” **Educational Technology**, 20 (09) : 30-34.